

Μήπως αναγνωρίζεις κάποιο από τα παρακάτω συμπτώματα;

- **10ωρη εργασία και απλήρωτες υπερωρίες** που μπορούν πλέον να επιβάλλονται κατά την όρεξη των αφεντικών, όπως θεσπίστηκαν από το πρόσφατο «εργασιακό» νόμο.

- **Αστυνομοκρατία, έλεγχοι και πρόστιμα** που μας «παρέχονται» σε όλο και μεγαλύτερες δόσεις. Περισσότεροι μπάτσοι, εντονότερη αστυνόμευση, περισσότερη βία είναι η πανάκεια της κυβέρνησης για να διαχειριστεί την κρίση στην υγεία, την “ασφάλεια” των Πανεπιστημίων, τις εργατικές κινητοποιήσεις και την πρόσβαση στους δημόσιους χώρους

- **Αδυναμία συγκέντρωσης των υπέρογκων ενοικίων** που καταβάλουμε κάθε μήνα για να εξαγοράσουμε προσωρινά το «δικαίωμά» μας στη στέγη και απειλές εξώσεων.

- Από τις **απαγορεύσεις εξόδου** από το σπίτι μέχρι και την **απαγόρευση συγκεντρώσεων άνω των 4 ατόμων**, με πρόσφατα παραδείγματα την 17η Νοέμβρη και 6η Δεκέμβρη:.

- **Υποβάθμιση της δημόσιας δωρεάν υγείας** και μετατροπή της σε χρυσοφόρο προϊόν για τα κοράκια του ιδιωτικού κλάδου υγείας. Και αν δεν έχεις λεφτά τόσο το χειρότερο για εσένα, η υγεία είναι ένα προνόμιο που αγοράζεται.

Η θεραπεία είναι:

Να μην αφήσουμε άλλο χώρο. Συλλογικά, να σταθούμε απέναντί τους.

Βοηθώντας η μίας τον άλλον να δώσουμε ξανά περιεχόμενο στα προτάγματά μας:

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ - ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ - ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

Αυτά τα μέτρα δεν αποτελούν συμπτώματα κάποιας ασθένειας αλλά **είναι διαχρονικές επιδιώξεις των διαχειριστών της εξουσίας**, (φαίνεται ότι) **ήρθαν για να μείνουν**. Μας προσφέρουν μια κλεφτή ματιά στην **κοινωνική ειρήνη** και την **κανονικότητα** όπως διαχρονικά τις ονειρεύονται - **χωρίς καμία φωνή διαμαρτυρίας και αντίστασης**.

Ας αποφασίσει λοιπόν, ο καθένας και η καθεμία σε ποιόν κόσμο θέλει να ζήσει. Στον οξυμένο κοινωνικό και ταξικό πόλεμο που ζούμε, εμείς απαντάμε πως είμαστε κομμάτι των από τα κάτω και πως δεν υποχωρούμε.

- **Διεκδικούμε** να μη μείνει κανείς μας χωρίς αξιοπρεπή στέγη, ποιοτική τροφή και πρόσβαση στις δομές υγείας, στα κοινωνικά αγαθά, την εκπαίδευση.

- **Ενδυναμώνουμε** τις φωνές και τις πρωτοβουλίες σωματείων για να μην μας συνθλίψουν οι εργασιακές συνθήκες.

- **Στηρίζουμε** τα θύματα της έμφυλης βίας . Τους «αόρατους» αυτής της κοινωνίας · μετανάστριες, άστεγους, φυλακισμένες, τοξικοεξαρτημένους.

- **Επανοικειοποιούμε** με την παρουσία μας τους δρόμους και δημόσιους χώρους.

Συνεχίζουμε αυτοοργανωμένα, αλληλέγγυα, ισότιμα και στεκόμαστε ο ένας δίπλα στην άλλη.